

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Pánikgomb a zár mögött**

1. A kilakoltatás árnyéka

Kardos Gábor

A Vászoly utca 6. dohos lépcsőházában megfagyott a levegő, amikor a Katasztrófavédelem tisztségviselői kiléptek a földszinti folyosóra. A pincéből még mindig halványan szivárgó gázszag és az átforrósodott hálózati vezetékek szúrós bűze követte őket. Fekete Zoltán sápadtan, merev tartással állt előttük, miközben a közös képviselő bürokratikus álarca alól tisztán látszott a mélyen gyökerező riadalom.

A sarkokban és a félhomályos ajtórésekben figyelő szempárok lapultak. A szuterén lépcsőjének árnyékából Székely Ricsi húzódott hátra, attól tartva, hogy a hatósági razzia a teljes csomagtartó-bizniszt megfojtja. Pár lépéssel arrébb, a rendelő félhomályos ajtajában Dr. Szabó András és Bálint váltott feszült, riadt tekintetet; mindketten tudták, hogy egy alapos átvizsgálás a saját sötét ügyeiket is azonnal felszínre hozná.

- Ez a jegyzőkönyv végleges, Fekete úr - jelentette ki a hatósági tiszt hűvös, ellentmondást nem tűrő hangon. - Az épület jelenlegi állapota közvetlen életveszélyt jelent. Két választásuk van: vagy azonnal kiírják a kényszerfelújítást egy csillagászati összegű befizetéssel, vagy a jövő hét elején lakatlanná nyilvánítjuk a házat, és megkezdődik a teljes kilakoltatás.

Az ultimátum súlya ólomsúlyként nehezedett a jelenlévőkre. A faliújságon, a Miri Csemege hirdetése mellett még ott virított Nóra cédulája a kiadó szobáról, ahová Enci és Réka épp beköltözni készültek, mit sem sejtve a fejük felett lebegő katasztrófáról. Fekete Zoltán elszoruló torokkal próbált érvelni, de a tisztek már fel sem néztek az iratokból.

2. Pánikgomb a zár mögött

Molnár Ildikó

Dániel a zár háromszori rákattintásával sem érezte magát teljesen biztonságban. A nehéz faajtó mögött a másodiki lakás levegője állott volt, átítatva a hibrid munkavégzés kétségbeesett izzadságszagával és a félbehagyott instant kávék savanykás aromájával. A képernyő kékes derengése vádlón világította meg a kupit, miközben Dániel görcsösen szorította a telefont. A tegnap esti hirtelen döntése - amikor a harmadik pohár olcsó

merlot után egyetlen magabiztos kattintással törölte a cég teljes belső adatbázis-naplóját – most visszacsapni látszott.

A készülék ismét megrezzent a tenyerében. „Ne gondold, hogy a router újraindítása törli a bűneidet” – állt a névtelen SMS-ben. Dániel szeme fennakadt. Ez már nem csupán IT-fenyegetés volt, hanem a lépcsőházi mikroklíma legfőbb fegyvere: a mindent tudó gyanakvás. Odakint Máté káromkodott egy szaftosat, miután belebotlott az egyik emeletről lepotyogott reklámújság-kupacba, míg Ida a szomszédból szaggatott hangon kérte számon rajta a folyosói zajongást.

A falak túloldalán Várkonyi Gábor krárogott élethűen, mint egy baljós Shakespeare-színész, aki épp a harmadik felvonás tragédiáját próbálja. Dániel reszkető ujjakkal frissítette a képernyőt. A tegnap esti titok nem maradt a négy fal között; a ház lassan bekebelezte, átszűrte a villanyórákon és a csöveken, hogy végül egyetlen abszurd, fojtogató paranoiává gyúrja össze.